בראשית Bereshit

Genesis 1:1-6:8

- בְּרֵאשַׂית בָּרָא אֱלֹהְים אֶת הַשָּׂמְיִם וְאֶת הָאָרֶץ:
- 1 When God began to create (When God began to create Others "In the beginning God created.") heaven and earth—
- וְהָאָרֶץ הִיְתָה תֹהוּ נָבֹהוּ וְחְשֶׁךְ עַל־פְנָי תְהֻוֹם וְרַוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶּת עַל־פָנֵי הַמַיִם:
- 2 the earth being unformed and void, with darkness over the surface of the deep and a wind from (a wind from Others "the spirit of.") God sweeping over the water—
- וַיִאמר אֵלהים יהי אור וַיהי־אור:
- 3 God said, "Let there be light"; and there was light.
- וַיָרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טֵוֹב וַיַבְדֶּל אֱלֹהֹים בְּין הָאוֹר וּבֶין הַחְשֶׁךְ:
- 4 God saw that the light was good, and God separated the light from the darkness.
- וַיִּקרָּא אֱלֹהִים וּ לָאוֹר לוֹם וְלַחְשֶׁךְ קרָא לֵיְלָה וִיְהִי־עֶּרֶב וִיְהִי־בֹּקְר יִוֹם אָחַד:
- 5 God called the light Day and called the darkness Night. And there was evening and there was morning, a first day. (a first day Others "one day.")
- וַיַאמֶר אֱלֹהֹים יְהָי רָקִיעַ בְּתְוֹךְ הַמֻּיִם וִיהְי מַבְהִּיל בְּין מִיִם לָמָיִם:
- 6 God said, "Let there be an expanse in the midst of the water, that it may separate water from water."
- וַיַעשׁ אֱלֹהִיםٌ אֶת־הָרָקִּיעָׁ וַיַבְהֵּל בִּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתְחַת לָרָקִיע וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׂר מֵעַל לָרָקִיע וְיְהִי־כֵן:
- 7 God made the expanse, and it separated the water which was below the expanse from the water which was above the expanse. And it was so.
- וַיִּקְרָא אֱלֹהָים לָרָקִיעַ שַׂמֻיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בַּקָר יְוֹם שׁנְי:
- 8 God called the expanse Sky. And there was evening and there was morning, a second day.
- וּיַאמֶר אֱלֹהִים יִקוֹוּ הַמַּיִם מִתְחַת הַשָּׁמַׂיִם אֶלֹ־מִקוֹם אֶתְד וְתֵרָאֶה הַיַּבְּשָׁה וִיְהִי־כָן:
- 9 God said, "Let the water below the sky be gathered into one area, that the dry land may appear." And it was so.
- וַיָּקְרָא אֱלֹהָים | לַיַבְּשָׁהֹ אֶׁרֶץ וּלְמִקְנָה הַמַיִם קרָא יַמְים וַיְּרְא אֵלֹהִים כִּי־טִוֹב:
- 10 God called the dry land Earth and called the gathering of waters Seas. And God saw that this was good.
- וַיַּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשָׂא הָאָּרֶץ דֶּשֶׂא עֲשֶׂב מַזְרֵיע זֶׁרַע עֵץ פְּרִّי עְשֶׁה פָרִי לְמִינוֹ אֲשֶׂר זַרְעוֹ־בִּוֹ עַל־הָאֶרֶץ וַיְהִי־כָּן:
- 11 And God said, "Let the earth sprout vegetation: seed-bearing plants, fruit trees of every kind on earth that bear fruit with the seed in it." And it was so.
- 12 נתוצא האָרֶץ הֶּשֶׂא עֲשֶׁב מַזְרָיע זֶּרָעׁ לְמִינֵהוּ וְעֶץ עְשֶּׁה־פְּרֶי אֲשֶׂר זַרְעוֹ־בֵּוֹ לִמִינָהוּ וַיַּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב:
  - 12 The earth brought forth vegetation: seed-bearing plants of every kind, and trees of every kind bearing fruit with the seed in it. And God saw that this was good.
  - 13 נְיְהִי־עֶרֶב נְיְהִי־בֻקר יְוֹם שֹלִישׁי:
    - 13 And there was evening and there was morning, a third day.
- 14 וַנָּאמֶר אֱלֹהִים יְהָי מְארֹתֹ בִּרְקִיע הַשָּׁמַיִם לְהַבְּהִּיל בִּין הַיְוֹם וּבְין הַלְּיִלָה וְהָיָוּ לְאִתֹת וּלְמַוֹעֲרִים וּלְיָמִים וְשָנִים:
- 14 God said, "Let there be lights in the expanse of the sky to separate day from night; they shall serve as signs for the set times—the days and the years;

- בּרְקִיעַ הַשַּׁמִיִם לְהָאָיִר עַל־הָאָרֶץ וְיְהִי־כְן: and they shall serve as lights in the expanse of the sky to shine upon the earth." And it was so.
- וניִעשׁ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֶי הַמְאוֹרְ הַגִּדֹלְים אֶת־הַמָאְוֹר הַגִּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַנִּילִם אֶת־הַמָאְוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַנִּילָה וְאָת הַכּוֹכְבִים:

  God made the two great lights, the greater light to dominate the day and the lesser light to dominate the night, and the stars.
  - נִיתָן אֹתָם אֱלֹהִים בַּרְקִיעָ הַשָּׁמֵיִם לְּהָאִיר עַל־הָאָבֶץ: 17 And God set them in the expanse of the sky to shine upon the earth,
  - to dominate the day and the night, and to separate אֶלהְים בִּיִּים וּבַלִּיְלָה וְּלְהַבְּחִיׁל בְּיִן הַאְוֹר וּבֶין הַחְשֶׁךְ וַיְרְא to dominate the day and the night, and to separate light from darkness. And God saw that this was good.
    - יוֹם רְבִיעְיֵב נְיְהִי־בֶּקֶר יִוֹם רְבִיעְיֵב נְיְהִי־בֶּקֶר יִוֹם רְבִיעְיֵב נְיְהִי־בֶּקֶר יִוֹם רְבִיעְיֵב fourth day.
- 20 God said, "Let the waters bring forth swarms of נְאמֶר אֱלֹהְיִם יִשְׂרְצִּוּ הַמַּיִם שֶּׂרֶץ נֶפֶשׁ חַיְה וְעוֹף יְעוֹפֶף עַל־הָאְׂרֶץ על־פְּנֶי רְקִיע הַשָּׁמִיִם: על־פְנֶי רְקִיע הַשָּׁמִיִם: earth across the expanse of the sky."
- ביבקרא אֱלהִים אֶת־הַתַנִּינְם הַגְּדְלִים וְאֶת כָּל־נָפֶּשׁ הְחַיָּה וּ הְרֹּמֶשֶׁת God created the great sea monsters, and all the living creatures of every kind that creep, which the waters brought forth in swarms, and all the winged birds of every kind. And God saw that this was good.
  - - :יְיוֹם חֲמִישְׂי: מְיָב נְיְהִי־בְּקֶר יְוֹם חֲמִישְׂי: And there was evening and there was morning, a fifth day.
    - 24 God said, "Let the earth bring forth every kind of וְיָאמֶר אֱלֹהִים תוֹצֵא הָאְרֶץ נָפֶשׁ חַיָהֹ לְמִילָה בְּהַמְה וְרָמֶשׁ וְחְיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָה וְיְהִי־כְן: living creature: cattle, creeping things, and wild beasts of every kind." And it was so.
  - 25 God made wild beasts of every kind and cattle of נְיָעשׁ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאְרֶץ לְמִינָה וְאֶת־הַבְּהַמָה לְמִינָה וְאָת־הַבְּהַמָה לְמִינָה וּ וְיִרְא אֱלֹהִים כִּי־טִוֹב: every kind, and all kinds of creeping things of the earth. And God saw that this was good.
- בּרְבְּלְמְנוּ כִּרְמוּתְנוּ וְיִרְדּוּ בִּדְגַּת הַיָּם And God said, "Let us make humankind in our image, בּרְמוּתְנוּ וְיִרְדּוּ בִּדְגַּת הַיָּם And God said, "Let us make humankind in our image, after our likeness. They shall rule the fish of the sea, the birds of the sky, the cattle, the whole earth, and all the creeping things that creep on earth."
  - 27 And God created humankind in the divine בּרָא אֹתְם: הוּלְקבָה בִּרָא אֹתְם: image,creating it in the image of God—creating them male and female.
- 28 (נְיְבְרֶךְ אֹתָםֿ אֱלֹהִיםׁ נְיֹאמֶר לִהֶּם אֱלֹהִים פְּרְוּ וּרְבְּוּ וּמִלְאָוּ אֶת־הַאָּרֶץ מל הַבְּשֶׁהְ וּרְדֵּוּ בִּדְגָת הַיָּם וּבְעָוֹף הַשִּׁמִיִם וּבְכָל־חַיָּה הְרֹמֶשֶּׁת על־הָאָרֶץ: על־הָאָרֶץ: על־הָאָרֶץ: על־הָאָרֶץ: על מון און און און אַרוּ הַשְּׁמִיִם וּבְכָל־חַיָּה הְרֹמֶשֶּׁת and increase, fill the earth and master it; and rule the fish of the sea, the birds of the sky, and all the living things that creep on earth."

- 29 וַלָּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַֹתִי לָכֶם אֶת־כָּל־עֲשֶׂב ו זֹרֶע זֶׁרַע אֲשֶׁר עְל־פְנֶי כִל־הִאָרֶץ וְאֶת־כִל־הִעֶץ אֲשֶׂר־בִּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֶע זָרַע לָכָם יִהְיָה לְאָכְלָה:
  - 29 God said, "See, I give you every seed-bearing plant that is upon all the earth, and every tree that has seed-bearing fruit; they shall be yours for food.
- 30 וּלְכָל־חַיָּת הָאָבֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכַל ו רוֹמַשׁ עַל־הָאָבֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נָפַשׁ חַיָּה אַת־כַּל־יַבֵק עַשֵּׁב לָאַכְלַה וַיָּהִי־בֵן:
  - 30 And to all the animals on land, to all the birds of the sky, and to everything that creeps on earth, in which there is the breath of life, [I give] all the green plants for food." And it was so.
- וַיָרְא אֱלֹהִיםׄ אֶת־כָּל־אֲשֶׂר עָשָׂה וְהְנֵּה־טִוֹב מְאֵד וְיְהִי־עָרֶב וְיְהִי־בֹּקְר יוֹם הששׁי:
- 31 And God saw all that had been made, and found it very good. And there was evening and there was morning, the sixth day.

- נִיכַלֵּוּ הַשָּׁמִים וִהָאָרֵץ וִכָל־צַבָאָם:
- 1 The heaven and the earth were finished, and all their array.
- וּיְכָל אֱלֹהִיםֹ בַּיָּוֹם הַשְּׂבִיעִי מְלַאכְתָּוֹ אֲשֶׂר עָשֵׂה וַיִּשְׂבֹּתֹ בַּיָּוֹם הַשֹּבִיעִי מַכַּל־מַלָּאכתוּ אַשֵּׁר עַשַׂה:
- 2 On the seventh day God finished the work that had been undertaken: [God] ceased (ceased Or "rested.") on the seventh day from doing any of the work.
- וַיְבַרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יַּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקּהָשׁ אֹתְוֹ כִּי בְּוֹ שָּׁבַתֹּ מִכָּלִ־מְלַאַמְתוֹ אֲשֶׁר־בַּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:
- 3 And God blessed the seventh day and declared it holy—having ceased on it from all the work of creation that God had done.
- אֶלֶה תוֹלְדָוֹת הַשָּׁמְיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְּרְאֶם בְּיוֹם עֲשֶׁוֹת יְהוֹנָה אֱלֹהִים אָרֵץ וִשִּׁמִיִם:
- 4 Such is the story of heaven and earth when they were created. When God הוהי made earth and heaven—
- וְכַלֹ ו שִַּית הַשַּׁדֶּה טָרֶם יְהְיֶה בָאַרֶץ וְכָל־עָשֶׂב הַשַּׁדֶה טָרֶם יִצְמֵח כִּיּ לֹא הִמְטִיר יְהֹוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאִדָּם אַיִּן לְעֲבָד אֶת־הָאֲדָמָה:
- 5 when no shrub of the field (shrub of the field I.e., suitable for pasturage.) was yet on earth and no grasses of the field (grasses of the field I.e., cereal grasses, suitable as crops.) had yet sprouted, because God הוהי had not sent rain upon the earth and there were no human beings to till the soil,
- וִאֶד יָעֵלֶה מִן־הָאָרֵץ וִהְשַׂקָה אֵת־כַּל־פַּנֵי הָאֵדָמַה:
- 6 but a flow would well up from the ground and water the whole surface of the earth—

וַיִּיצֵר יִהֹוָה אֱלֹהִים אַת־הָאָדָם עָפָר מִן־הָאַדָּמַה וַיִּפָּח בַּאַפִּיו נְשִׁמַת חיים ויהי האדם לנפש חיה:

- God הוהי formed the Human (the Human I.e., the progenitor of the species and the point of origin for human society. Heb. ha-'adam; trad. "man." In the eyes of ancient Israel, the typical initiator of a lineage was male, and so the first human being would also have been imagined as male. See further the Dictionary under 'adam.) from the soil's humus, (soil's humus Heb. 'afar min ha-'adamah, rendered to emulate the wordplay with Heb. ha-'adam "the Human"; more precisely, "loose dirt from the soil." NJPS "dust of the earth.") blowing into his nostrils the breath of life: the Human became a living being.
- וִיטַע יִהוָה אֵלהֵים גַּן־בִּעְדֵן מִקָּדֵם וַיָשֵׁם שָׂם אֵת־הָאָדָם אֲשֵׂר
- God הוהי planted a garden in Eden, in the east, and placed there the Human who had been fashioned.
- וַיַצִמַּח יִהוָה אֵלהִים מוְ־הָאַדָּמָה כָּל־עָץ נַחִמָּד לִמַרִאָה וִטְוֹב לִמַאַכַל יעץ הַחַיִים בתוך הַגַּן ועץ הַדֵּעת טוב וַרַע:
- And from the ground God הוהי caused to grow every tree that was pleasing to the sight and good for food, with the tree of life in the middle of the garden, and the tree of knowledge of good and bad.
- ונָהַר יצא מַעָּדו לְהַשַּקוֹת אַת־הַגָּן וּמְשָׁם יִפַּרֶד וָהַיָה לְאַרְבַּעָה
- A river issues from Eden to water the garden, and it then divides and becomes four branches.
- 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר־שם הזהב:
  - The name of the first is Pishon, the one that winds through the whole land of Havilah, where the gold is.

  - ים, הַבְּרַלְח וַאָבן הְשָהַם: (The gold of that land is good; bdellium is there, and lapis lazuli. (lapis lazuli Others "onyx"; meaning of Heb. shoham uncertain.))

  - בוש: את כַּל־אָרַץ כוּש: The name of the second river is Gihon, the one that winds through the whole land of Cush.
  - ּ וְשֵׂם הַנָּהָר הַשְּׂלִישִיּ חִדֶּקֶל הְוּא הְהֹלֶךְ קדְמַת אַשֹּוּר וְהַנָּהָר :הַרְבִיעִי הוֹא פַרַת
- The name of the third river is Tigris, the one that flows east of Asshur. And the fourth river is the Euphrates.
- וַיִּקָח יְהֹוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיַּנָּחָהוּ בְגַן־עַדֶן לְעָבְדָה וּלְשַׂמְרָה:
- 15 God הוהי settled the Human in the garden of Eden, to till it and tend it.
- וַיָצֵוֹ יָהוָה אֱלֹהִים עַל־הַאָדָם לֵאמֵר מַכָּל עֵץ־הַגַּן אָכָל תאכֵל:
  - And God הוהי commanded the Human, saying, "Of every tree of the garden you are free to eat;
- ומַלָּץ הַּלָּעָת טוֹב וַלָּע לָא תאכל ממַנוּ כֹּי בַּיֵוֹם אַכַלְךַ ממַנוּ מִוֹת 17 but as for the tree of knowledge of good and bad, תמות:
  - you must not eat of it; for as soon as you eat of it, you shall die."
  - כנגדו:
  - אַעשַה־לְּוֹ עַזֶר said, "It is not good for the Human to be alone; I will make a fitting counterpart for him."

- 19 נִיִּצֶר יְהוֹּה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּלִּ־חַיָּת הַשִּׂדֶה וְאַל כָּלִ־עַוֹף הַשְּׂמֵיִם נַיָּבֵא אֲלֹהיִם אֶלְהִים מַה־יִּקְרָא־לֵוֹ וְכֹלֹ אֲשֶׂר יִקְרָא־לֵוֹ הְאָדָם נָפֶּשׁ תַיָּה הוּא שֹמִו:
  - 19 And God הוהי formed out of the earth all the wild beasts and all the birds of the sky, and brought them to the Human to see what he would call them; and whatever the Human called each living creature, that would be its name.
- 20 נַיִּקרָּא הָאָדָם שַמוֹת לְכָל־הַבְּהֲמָהֹ וּלְעַוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל חַיַּת הַשִּּׁבְּה וּלָאַדָּם לִא־מַצַא עָזֵר כַּנָגִהוּ:
  - 20 And the Human gave names to all the cattle and to the birds of the sky and to all the wild beasts; but no fitting counterpart for a human being was found.
  - 21 נַיַפַּל יְהוֹּה אֱלֹהְים ו תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם נַיִּישֶׂן נַיִּלְּח אַחַת מַצַּלְעֹתִיו נַיָסגָּר בַּשָׁר תַּחְתַּנָה:
    - 21 So God הוהי cast a deep sleep upon the Human; and, while he slept, [God] took one of his sides (sides Heb. ela'ot, trad. "ribs." Cf. 1 Kings 6.34; Exod. 25.12; 26.20, 26–27, 35; 30.4.) and closed up the flesh at that site.
  - וַיִּבֶּאֶה וֹיְבַאֶה וֹאֶת־הַצֵּלָע אֲשֶׂר־לָקח מוְ־הָאַדָם לְאִשֶּׁה וַיְבַאֶה אַל־הָאָדָם:
- 22 And God הוהי fashioned the side that had been taken from the Human into a woman, bringing her to the Human.
- וַיֹאמֶר הָאָדָם וֹאת הַפַּעם עָצֶם מְעָצָמַי וּבָשַׂר מִבְּשַׂרְי לְזֹאת יִקּרָא אָשָׂה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה־זִּאת:
- 23 Then the Human said, "This one at lastIs bone of my bonesAnd flesh of my flesh. This one shall be called Woman, (Woman Heb. 'ishshah; so trad. More precisely in context, "a (female) member of the human species." See next note and the Dictionary under 'ish.) For from a Human (a Human More precisely, "the (formerly lone) member of the human species." NJPS "man"; trad. "Man." See the Dictionary under 'ish.) was she taken."
- עַל־כֵּן יְעָזָב־אִּישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אָמֵוֹ וְדָבַק בְּאִשְׂתֹוֹ וְהַיָּוּ לְבָשָׂר אֶתְד:
- 24 Hence a man (man So trad.; Heb. 'ish. Contrast the previous verse.) leaves his father and mother and clings to his wife, (wife So trad.; Heb. 'ishshah (with possessive suffix). Cf. the previous note and contrast the previous verse.) so that they become one flesh.
- וַיָּהַיָּוּ שׁנֵיהֵם עַרוּמִים הַאָּדַם וִאְשׁתוּו וַלְא יִתְבּשׁשׁוּ:
- 25 The two of them were naked, (naked Heb. 'arummim, play on 'arum "shrewd" in 3.1.) the Human (the Human Heb. ha-'adam; trad. "the man." See note at v. 7.) and his wife, yet they felt no shame.

- וְהַנָּחַשׂ הְיָה עָרוּם מִכּלֹ חַיָּת הַשַּׁדֶּה אֲשֶׁר עְשָׂה יְהֹוָה אֱלֹהְים וַלֹּא מֶל אֱל־הַאִשָּׁה אָף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לָא תִאכְלוּ מִכְּל עָץ הַנְּן:
- 1 Now the serpent was the shrewdest of all the wild beasts that God הוהי had made. It said to the woman, "Did God really say: You shall not eat of any tree of the garden?"
- וַתְאמֵר הָאָשָה אֱל־הַנָּחָשׁ מִפְּרֵי עֵץ־הַגַּן נאכֵל:
- 2 The woman replied to the serpent, "We may eat of the fruit of the other trees of the garden.

- ומפרי העץ אַשר בתוך־הַגָּן אָמַר אֵלהים לא תאכלוּ ממֹנוּ ולְא תגעו בו פורתמתון:
- It is only about fruit of the tree in the middle of the garden that God said: 'You shall not eat of it or touch it, lest you die."
- ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות תמתון:
- And the serpent said to the woman, "You are not going to die,
- כִי ידֶע אֱלֹהִים כִּי בִיוֹם אֲכָלִכֶם מִמְנוּ ונִפַּקחוּ עִינִיכָם וִהִיִּיתֵם כאלהים ידעי טוב ורע:
- but God knows that as soon as you eat of it your eyes will be opened and you will be like divine beings who know (divine beings who know Others "God, who knows.") good and bad."
- וַתַּרֵא הָאִשָּׂה כִי טוֹבْ הָעָץ לִמַאַכָּל וִכִי תָאַוָה־הָוֹא לָעִינַיִם וְנַחִמְד הַעֶץ להַשַּׁכִּיל וַתִקח מפריו וַתאכַל וַתְתַן גַם־לִאִישַה עְמַה וַיֹאכַל:
- When the woman saw that the tree was good for eating and a delight to the eyes, and that the tree was desirable as a source of wisdom, she took of its fruit and ate. She also gave some to her husband, and he ate.
- וַתִפַּקֹחנָה עִינֵי שׁנֵיהֵם וַיָּדעוֹ כֵי עִירָמִם הָם וַיִתפִּרוֹ עַלֶה תאנה ויעשו להם חגרת:
- Then the eyes of both of them were opened and they perceived that they were naked; and they sewed together fig leaves and made themselves loincloths.
- וַיִּתחַבָּא מֵת־קוֹל יָהוָה אֱלֹהֵים מִתהַלָּךְ בַּגַּן לֹרָוּחַ הַיָּוֹם וַיִּתחַבָּא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן:
- They heard the sound of God הוהי moving about in the garden at the breezy time of day; and the Human and his wife hid from God הוהי among the trees of the garden.
- ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר לו איכה:
- God הוהי called out to the Human and said to him, "Where are you?"
- וויאָרָא כִּי־עִירָם אָנְכִי וָאַחְבַא: 10 He replied, "I heard the sound of You in the garden, and I was afraid because I was naked, so I hid."
- 11 ניאמר מי הגיד לך כי עירם אַתָּה הַמן־הָעָץ אַשַר צוּיתִיך לבלתִי אַכַל־מִמֵנוּ אַכַלת:
  - "Who told you that you were naked? Did you eat of the tree from which I had forbidden you to eat?"
  - וַיִּאמֵר הָאָדָם הָאִשָּה אֲשֵׂר נָתַתָּה עִמָּדִי הֵוֹא נָתִנָה־לֵּי מִן־הַעֵץ וַאכַל:
- The Human said, "The woman You put at my side—she gave me of the tree, and I ate."
- וַיאמר יָהוָה אֱלֹהֵים לַאִשָּׁה מַה־זָאת עַשִּׁית וַתֹּאמֵר הַאָשַׂה הַנַּחַשׁ :השיאני ואכל
  - 13 And God הוהי said to the woman, "What is this you have done!" The woman replied, "The serpent duped me, and I ate."
- וַלּאמֶר יְהוֹנָה אֱלֹהֵים | אֱל־הַנַּחַשׁ כֵּי עְשֵית זֹאת אַרְוּר אַתְהֹ מכל הבהמה ומכל חית השבה על נחנד תלך ועפר תאכל כל ימי חַיִּיךָ:
  - Then God הוהי said to the serpent, "Because you did this, More cursed shall you be Than all cattle And all the wild beasts:On your belly shall you crawlAnd dirt shall you eatAll the days of your life.
  - 15 וְאֵיבָה וּ אָשִׂית בֵּינְךָ וּבֶין הָאִשָּׂה וּבֶין זַרְעֲךְ וּבֶין זַרְעָה הְוּא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב:
    - I will put enmityBetween you and the woman,And between your offspring and hers;They shall strike at your head, And you shall strike at their heel."

- And to the woman [God] said,"I will greatly אֶל־הָאשָה אָמַׂר הַרְבָּה אַרְבֶּה עִּבְּבוֹנֶךְ וְהְרֹלֵךְ בְּעֶצֶב תַּלְדִי בִנִים אַל־אִישֵׂךְ תְשִׁוּקתֹןְךְ וְהָוֹא יִמְשָׁל־בַּךְ: expandYour hard labor—and your pregnan
  - expandYour hard labor—and your pregnancies;In hardship shall you bear children.Yet your urge shall be for your husband,And he shall rule over you." (rule over you (So NJPS.) I.e., for matters of sexual relations he will have the last word.)
- 17 וּלְאָדָם אָמַר כִּי־שַּׁמַּעְתְּּ לְקוֹל אִשְּׁתֶּוֶּ וַתֹּאכַל מִן־הָעֵּׁץ אֲשָׁר צוִּיתִּיךָ לֵאמֹר לָא תֹאכַל מִמַנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּלֶךָ בְּעִצְּבוֹן תִּאכַלְנָּה כִּל יָמֵי חַיֵּיךָ:
  - 17 To Adam [God] said, "Because you did as your wife said and ate of the tree about which I commanded you, 'You shall not eat of it,'Cursed be the ground because of you;By hard labor shall you eat of itAll the days of your life:
  - 18 וְקוֹץ וְדַרְדָּר תַּצְמֵיח לֶךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֶשֶׂב הַשַּׂדָה:
    - 18 Thorns and thistles shall it sprout for you.But your food shall be the grasses of the field;
- בְזֵעֶת אַפֶּיךָ תַּאכַל לֶחֶם עָד שוּבְךָ אֶל־הַאֲדָמִה כִּי מִמֶנָה לָקחְתְּ כִּי־עַפָּר אַתָּה וָאַל־עִפָּר תַשוּב:
  - 19 By the sweat of your browShall you get bread to eat,Until you return to the ground—For from it you were taken.For dust (dust Heb. 'afar. Cf. the second note at 2.7.) you are,And to dust you shall return."
  - יַיִקרָא הָאָדֶם שֶׂם אִשֹּׁתְוֹ חַוְּה כִּי הָוֹא הְיְתָה אֶם כָּל־חִי:
    - 20 The Human named his wife Eve, (Eve Heb. awwa.) because she was the mother of all the living. (living Heb. ai.)
  - וַיַּעשׁ יְהוֹה אֱלהִים לְאָדָם וּלְאִשְׂתְוֹ כָּתְנְוֹת עוֹר וַיַלְבִּשֵׂם:
    - 21 And God הוהי made garments of skins for Adam and his wife, and clothed them.
- וַיָּאמֶר וּ יְהֹוָה אֱלֹהִים הָן הָאָדָם הָיָהֹ כְּאַתַד מִמֶּנוּ לִּדְעַת טַוֹב וָרֶע ועתָה וּ פַּן־יִשׁלָח יָדוֹ וּלָקָח גָּם מֵעֵץ הַחַלִּים וִאָּכֵל וַחַי לִעלָם:
- 22 And God הוהי said, "Now that humankind has become like any of us, knowing good and bad, what if one should stretch out a hand and take also from the tree of life and eat, and live forever!"
- וְיְשַׂלְּחֶהוּ יְהֹוָה אֱלֹהִים מִנּּן־עֶדֶן לְעֲבֹדׁ אֶת־הָאֲדָמִׂה אֲשֶׂר לֻקְח מִשַּׁם:
- 23 So God הוהי banished humankind (humankind Moved up from v. 24 for clarity.) from the garden of Eden, to till the humus (humus Lit. "soil." See the second note at 2.7.) from which it was taken:
- וַיְגָרֶשׁ אֶת־הָאָדֶם וַיַּשְׂכֵּן מִלְּדֶם לְגַן־עֵּדֶן אֶת־הַכְּרָבִים וְאֵת לָהַט הַחָּרֵב הַמְתִהַּלְּבֵת לִשִּׁמֹר אֵת־דֵּרֵך עֵץ הַחַיִּים:
- 24 it was driven out; and east of the garden of Eden were stationed the cherubim and the fiery ever-turning sword, to guard the way to the tree of life.

ְוְהָאָדָּם יָדֶע אֶת־חַוָּה אִשְׂתֻוֹ וַתַּהֵרֹ וַתְּלֶד אֶת־קֹיִן וַתְּאמֶר קְנְיתִי אִיש אֶת־יִהוָה:

- Now the Human knew (knew Heb. yada', often in a sexual sense.) his wife Eve, and she conceived and bore Cain, saying, "I have gained (gained Echoing the Heb. wordplay: qanithi, connected with "Cain"; lit. "created, acquired.") a person (a person Or "someone new." Lit. "a participant whose involvement defines the depicted situation." Unlike "man" in contemporary English, Heb. 'ish can include infants in its denotative scope, as here and in Isa. 66.13. NJPS "male child"; trad. "man." Cf. note at Num. 30.4 and see the Dictionary under 'ish.) with the help of (with the help of Or "as did"; precise force of Heb. 'et uncertain.) 'הוה'."
- וַתַּׂסֶף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו אֶת־הֻבֶל וַיְהִי־הֶּבֶל רַעֵה צֹאן וְקִּיוַ הִיָּה עֹבֶד אַדִמַה:
- 2 She then bore his brother Abel. Abel became a keeper of sheep, and Cain became a tiller of the soil
- וַיִהִי מִקץ יָמֵים וַיָּבֵא קִין מפּרָי הָאֲדָמָה מִנְחָה לִיהֹנָה:
- 3 In the course of time, Cain brought an offering to הוהי from the fruit of the soil;
- וְהֶּבֶל הַבֶּיא גַם־הָוּא מִבְּכֹרְוֹת צֹאנְוֹ וּמְחֶלְבֵהֵן וַיָּשַׂע יְהֹוָה אֶל־הֶבֶל וָאֵל־מִנְחַתוֹ:
- 4 and Abel, for his part, brought the choicest of the firstlings of his flock. הוהי paid heed to Abel and his offering,
- ּוְאֶל־מִנְחָתָוֹ לָא שַׂעָה וַיָּחַר לְקִיּן מְאֹד וְיִפְּלְוּ פָּנְיו:
- 5 but to Cain and his offering [God] paid no heed. Cain was much distressed and his face fell.
- וַיָּאמֶר יְהֹוָה אֶל־קִיִן לָמַה חַרָה לָךְ וְלָמָה נָפְּלְוּ פָנֶיךָ:
- 6 And הוהי said to Cain, "Why are you distressed, And why is your face fallen?
- הֶלְוֹא אִם־תֵּיטִיבַ שְּׁאֵת וְאָם לָא תֵיטִיב לַפֶּתַח חַטַאת רֹבֵץ וְאַלֶּיךָ תְשַּׁוּקְתוֹ וְאַתָּה תִּמְשַׁלִּ־בִּוֹ:
- 7 (Meaning of verse uncertain.) Surely, if you do right, There is uplift. But if you do not do rightSin couches at the door; Its urge is toward you, Yet you can be its master."
- ַנְאמֶר קִיִן אֶל־הָבֶל אָתְיו נִיְהִיּ בִּהְיוֹתַם בַּשַׂבֶה נַיָּקם קִיִן אֶל־הָבֶל אָתִיו נַיַּהַרְגָהוּ:
- 8 Cain said to his brother Abel ... (... Ancient versions, including the Targum, read "Come, let us go out into the field.") and when they were in the field, Cain set upon his brother Abel and killed him.
- ַנִיָּאמֶר יְהֹנָהֹ אֶל־לִיִן אֶי הָבֶל אָחֵיךָ נַיּאמֶר לַא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֶר אָחִי אָנְכִי:
  - 9 הוהי said to Cain, "Where is your brother Abel?" And he said, "I do not know. Am I my brother's keeper?"
  - וַיָּאמֶר מָה עָשַׂיִת קוֹל דְּמֵי אָתֹיךָ צֹעֲקִים אֵלָי מִן־הְאֲדָמָה:
    - 10 "What have you done? Hark, your brother's blood cries out to Me from the ground!
- וץ תְּה אָרָוּר אֶתָה מִן־הָאֲדָמָהֹ אֲשֶׂר פָּצְתָה אֶת־פִּיהַ לָקְחַת אֶת־דְּמְי אָחִידָ מִיָּדָרָ:
- 11 Therefore, you shall be more cursed than the ground, (more cursed than the ground See 3.17.) which opened its mouth to receive your brother's blood from your hand.
- נגר הָאָרֶץ: נגע ווָד הְהְיָה בָאָרֶץ: If you till the soil, it shall no longer yield its
- 12 If you till the soil, it shall no longer yield its strength to you. You shall become a ceaseless wanderer on earth."

- *:הוהי מנְשֹא: "My punishment is too great to", הוהי My punishment is too great to bear!
- נָע וַנַר בַאַבץ וָהַיָה כַל־מצאי יַהַרְגַנִי:
- בוֹ גַּלַשׂתְ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פָנֵי הָאַדָּמָה וּמְפַנֵיךָ אֵסְתָר וִהְיִּיתִי Since You have banished me this day from the soil, and I must avoid Your presence and become a restless wanderer on earth—anyone who meets me may kill me!"
  - 15 וַיָּאמֵר לָוֹ יִהוָה לָכֵן כַּל־הֹרֶג לְיִן שֹבִעְתִיִם יָקם וַיָּשֵׁם יְהוָה לַלָּיָן אות לבלתי הַכות־אתו כַל־מצאו:
    - said to him, "I promise, if anyone kills Cain, sevenfold vengeance shall be exacted." And put a mark on Cain, lest anyone who met him should kill him.

    - מריקדן: בְּאֶרֶץ־נְוֹד קדְמַת־עֶדֶן: Cain left the presence of הוהי and settled in the land of Nod, east of Eden.
    - ַנִידַע לִּיִן אַת־אִשִּׁתוֹ וַתְהַר וַתְּלֵד אַת־חַנָוֹך וַיִהִי בְּנֵה עִיר וַיִּקרָאֹ שֵם הַעִּיר כִשֵם בִנוּ חֵנוּך:
      - Cain knew his wife, and she conceived and bore 17 Enoch. And he then founded a city, and named the city after his son Enoch.
- אָת־מִתוּשַאָל וּמִתוּשַאַל יַלָד אָת־לַמַך:
- ונוֹךָּ אַת־עִילִד וִעִילָּד יָלָד אַת־מַחוּיָאַל וּמַחזַיִּאֵל יַלָּד To Enoch was born Irad, and Irad begot Mehujael, and Mehujael (Mehujael Heb. Meiya'el.) begot Methusael, and Methusael begot Lamech.
- וַיָּקָח־לְוֹ לֵמֵךְ שַׁתָּי נָשַיִם שַם הָאַחַת עָדָה וִשֵּׁם הַשַּׁנִית צַלָּה:
- Lamech took to himself two wives: the name of the one was Adah, and the name of the other was Zillah.
- 20 וַתַּלֶּד עָדָה אָת־יַבַל הוא הַיָּה אֶבִּי ישַב אָהַל וּמִקנָה:
  - Adah bore Jabal; he was the ancestor of those who dwell in tents and amidst herds.
- ושם אָחיו יובַל הוא הָיָה אַבֿי כָל־תפַשׁ כנור ועוגב:
  - And the name of his brother was Jubal; he was the ancestor of all who play the lyre and the pipe.
- וצלָה גַם־הוא יַלִדָה אַת־תִּוּבַל קֹין לֹטֵשׁ כַל־חֹרֶשׁ נִחְשֵׁת וּבַרוֵל וַאַחות תובל־קין נַעַמַה:
- As for Zillah, she bore Tubal-cain, who forged all implements of copper and iron. And the sister of Tubal-cain was Naamah.
- וַיֹּאמֵר לַמֵך לנָשָיו עָדָה וִצַלָּה שמען קולי נשי לַמֵך הַאוַנָּה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי:
- And Lamech said to his wives, "Adah and Zillah, hear my voice;O wives of Lamech, give ear to my speech.I have slain a person for wounding me,And a lad for bruising me.
- ַכָּי שֹבְעָתִיִם יַקִּם־קִיוָ וְלֶמֶךְ שֹבְעָים וְשִבְעָה:
  - 24 If Cain is avenged sevenfold, Then Lamech seventy-sevenfold."
- וַיַּדַע אָדָם עוד אַת־אָשַתוּ וַתְּלֵד בַּן וַתִּקרָא אַת־שַמוּ שַת כִּי שַת־לִי אֱלֹהִיםֹ זָרַע אַחֵלר תְחַת הֶבֶל כְּי הַרָגְוֹ קִין:
- Adam knew his wife again, and she bore a son and named him Seth, meaning, "God has provided me with (provided me with Or "established for me"; Heb. shath, connected with "Seth.") another offspring in place of Abel," for Cain had killed him.
- ולשת נם־הוא ילַד־בַן וַיָּקרָא אַת־שמו אַנוש אַז הוחל לקרא בשם יהוָה:
- And to Seth, in turn, a son was born, and he named him Enosh. It was then that הוהי began to be invoked by name.

- זָה לַפֶּר* תוֹלְדְת אָדֶם בְּיוֹם בְרָא אֱלֹהִיםׁ אָלָם בִּדְמִוּת אֱלֹהִים עָשָׂה זָה לַפֶּר* תוֹלְדְת אָדֶם בְּיוֹם בְּרָא אֱלֹהִיםׁ אָלָהִים עָשָׂה אֹתְוֹ: This is the record of Adam's line.—When God created humankind, it was made in the likeness of God;
- בּרְאָם נִיְבְרֶךְ אֹתִּם נִיִּבְרֶךְ אֹתִּם נִיִּבְרֶאְ אֶת־שְׁמִם אָנִים הְבְּרְאָם נִיִבְרֶךְ אֹתִם נִיִּבְרֶאְ אֶת־שְׁמִם אַנִּם הְבְּרְאָם נִיִבְרֶךְ אֹתִם נִיִּבְרֶאְ אֶת־שְׁמִם אַנִים הְבְּרְאָם נִיִבְרֶךְ אֹתִם נִיִּבְרֶאְ אֶת־שְׁמִם אַנִּם הְבְּרְאָם נִיִבְרֶץ אֹתִם נִיִּבְרֶא אֶת־שְׁמִם אַנִּם הְבְּרְאָם נִיִבְרֶךְ אֹתִם נִיִּבְרֶא אֶת־שְׁמִם אַנִּם הְבְּרְאָם נִיבְרֶץ אֹת נִיִּבְרֶא אֶת־שְׁמִם אַנִּם הְבְּרְאָם נִיבְרֶךְ אֹתִם נִיבְרֶץ אֹתְם נִיִּבְרֶא אֶת־שְׁמִם אַנִּם הְבְּרְאָם: מוּבְּרְאִם נִיבְרֶךְ אֹתִם נִיִּבְרֶא אֶת־שִׁמְם אָנִם הְבְּרְאָם נִיבְרֶץ אֹתְם נִיִּבְרֶא אֶת־שִׁמְם אַנִּם הְבְּרְאָם נִיבְרֶץ אֹתְם נִיבְרֶץ אֹתְם נִיִּבְרָא אָתִם נִיבְרֶץ אֹתְם נִיבְרֶץ אֹתְם נִיִבְרֶץ אֹתְם נִיבְרֶץ אֹתְם נִיבְרֶץ אֹתְם נִיבְרֶץ אֹתְם נִיבְרֶץ אֹתְם נִיבְרֶץ אֹתְם נִיבְרֶץ אֹתְם נִיִּבְרֶץ אֹתְם נִיבְרֶץ אֹתְם נִיבְּרֶץ אֹתְם נִיבְּרֶץ אֹתְם נִיבְרֶץ אֹתְם נִיבְרֶץ אֹתְם נִיבְרֶץ אֹתְם נִיבְּרֶץ אֹתְם נִיבְּרֶץ אֹתְם נִיבְרֶץ אֹתְם נִיבְּרֶץ אֹתְם נִיבְּרֶץ אֹתְם נִיבְרֶץ אֹתְם נִיבְּרֶץ אֹתְם נִיבְרֶץ אֹתְּם נִיבְרֶץ אֹתְּים נִיבְּיְרְם בְּיוֹם הְבְּיִם הְבְּיִּם בְּיוֹם הְבִּים הְבְּיִבְּים הְבְּיִּם בְּיוֹם הְבְּיִם הְבְּיִּם נְּיִבְּיְם בְּיִים הְבִּים הְבְּיִם בְּיִם הְבְּיִים בְּיִים הְבִּים הְבְּיִים בְּיִים הְבְּיִים בְּיִבְּים הְבִּים הְבִּים בְּיִּים בְּיִים הְבְּיִים בְּיִים בְּיִים הְבִּיְּבְּים בְּיִים הְבְּיִים בְּיִים הְבְּיְבְּים בְּיִים הְבְּיִים בְּיְרְם בְּיִים הְבְּיִים בְּיִים הְבְּיִים בְּיְים בְּיְיִם בְּיִבְּיְם בְּיִים הְבְּיְבְּים בְּיְבְּים בְּיְים בְּיִים הְבְּיְבְם בְּיוֹם הְבְּיְבְּים בְּיוֹם הְבְּים בְּיְבְּים בְּיוֹם הְבְּיְבְּים בְּיוֹם הְבְּים בְּיוֹם הְבְּיְבְם בְּיוֹם הְבְּיוֹם בְּיוֹם הְבְּים בְּיוֹם הְבְּיבְם בְּיוֹם הְבְּים בְּיוֹם הְבְּיבְּבְּים בְּיוֹם הְבְּיבְּים בְּיוֹם הְבְּבְים בְּיוֹם הְבְּבְּבְּים בְּיוֹם הְבְּיבְּבְּים בְּיוֹם הְבְּבְּים בְּיוֹם הְבְּיבְם בְּיוֹם הְבְּיְבְּים בְּיוֹם הְּבְּבְּים בְּיְבְּים בְּיוֹם הְבְּבְּבְּבְּים בְּיוֹם הְבְּבְּים בְּיוֹם הְבְ
  - עלים וּיְחָלָ אָדָם שְלְשִׁים וּמְאַתְּ שָׁלָה וַיִּוּלֶד בַּדְמוּתְוֹ כְּצַלְמֵוֹ וַיִּקְרָא When Adam had lived 130 years, he begot a son in אֶת־שְׁמְוֹ שַׂת:
    אֶת־שְׁמְוֹ שַׂת:
    אֶת־שְׁמְוֹ שִׁת:
    אָת־שְׁמִוֹ שִׁת:
    Seth.
  - עַנְה מֵאָת שֹנֶה מֵאָת שֹנֶה נְיִּוֹלֶד 4 After the birth of Seth, Adam lived 800 years and begot sons and daughters.
  - נְיִהְלּשִׁים שַּׁנְה וּשְּׁלְשִׁים שַּׁנְה וּשְּׁלְשִׁים שַּׁנְה וּשְּׁלְשִׁים שַּׁנְה וּשְּׁלְשִׁים שַּׁנָה וּשְּׁלְשִׁים שַּׂנָה וּשְּׁלְשִׁים שַּׁנָה וּשְּׁלְשִׁים שַּׁנָה ז S All the days that Adam lived came to 930 years; נְיִמְת:
    - :וְיִחִישֹׁת חָמֶשׁ שַׂנִים וּמְאָת שַׁנָה וַיַּוֹלֶּד אֶת־אֱנְוֹשׁ: When Seth had lived 105 years, he begot Enosh.
  - קיִתי־שֵׂת אְחֲרֵיּ הוּלִידִוּ אֶת־אֱנֹושׁ שָּׁבַע שָנִים וּשִׂמנֶה מֵאוֹת שַּׁנֶה After the birth of Enosh, Seth lived 807 years and begot sons and daughters.
    - בּיִקְמִי־שֵׂת שְׁתָּים עֶשְׁרֵהׁ שַׁלָּה וּתְשָּׁע מֵאָוֹת שַּׁנְה וּיִמְעֹ מֵאָוֹת שַּׁנְה וּיִמְעֹים מֵאָוֹת שַּׁנְה וּיִמְעֹים מֵאָוֹת שַּׁנְה וּיִמְעֹים מֵאָוֹת שַּׁנְה וּיִמְעֹים מַאָּוֹת שַּׁנְה וּיִמְעִים מַאָּוֹת שַּׁנְה וּיִמְים מַאָּוֹת שַּׁנְה וּיִמְעִים מֵאָוֹת שִּׁנְה וּיִמְעִים מֵאָוֹת שַּׁנְה וּיִמְעִים מֵאָוֹת שַּׁנְה וּיִמְעִים מֵאָוֹת שַּׁנְה וּיִמְעִים מֵאָוֹת שִּׁנְה וּיִמְיִם מִינִים מִייִים מִּים מִינִים מִּים מִינִים מִּיִּם מִּיִּים מִינִים מִּיִּם מִינִים מִינִים מִּיִּים מִינִים מִינִים מִּיִּים מִינִים מִינִים מִּים מִּיִּים מִינִים מִינִים מִּים מִינִים מִּים מִּיִּם מִּיִּים מִּעִּים מִינִים מִּיִּים מִינִים מִּיִּים מִּיִּים מִינִים מִּים מִינִים מִּיִּים מִּים מִּיִּים מִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִינִים מִּיִּים מִּיִּים מִינִים מִּיִּים מִּיִּים מִינִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִינִים מִּים מִּיִּים מִּיּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיּים מִּיִּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיְּיִים מִּיְּיִים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיִּים מִּיּיִים מְיּיִּים מִּיּים מְּיִּים מִּיּים מְּיִים מְּיִּים מִּיּים מְיִּים מְּיִּים מִּיּים מְּיִּים מְּיִּים מִּיּים מִּיּים מְּיִּים מְיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּים מְּיִּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּים מְּיִּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מְּיִּים מִּים מְּיִּים מִּים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מְּיִּים מִּים מִּים מִּיּים מִ
      - ינן: אַת־קינן: 9 When Enosh had lived 90 years, he begot Kenan.
- עשְׁרֵהׁ שִׁמְנָה מַאְוֹת (נִיְחְיָ אֱנוֹשׁ אְחֲרֵיֹּ הוֹלִירֵוֹ אֶת־קִילָן חֲמְשׁ עֶשְׂרֵהׁ שִׁלְה וּשְׁמֹנֶה מֵאְוֹת (זְיִחְיַ אֱנוֹשׁ אְחֲרֵיֹּ הוֹלִירֵוֹ אֶת־קִילָן חֲמְשׁ עֶשְׂרֵהׁ שִׁלְה וּשְׁמֹנֶה מֵאְוֹת (זְיִחְיִּ אֱנוֹשׁ אְחֲרֵיֹּ הוֹלִירָוֹ אֶת־קִילָן חֲמְשׁ עֶשְׂרֵהׁ שִׁמְנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאְוֹת (זְיִילְיִּ בְּנִים וּבְנִוֹת: and begot sons and daughters.
  - בּיְמְי שֶׁנִים וּחְשָׁע מֵאְוֹת שִּנְה וַיִּמְי אֱנוֹשׁ חָמְשׁ שִׁנִּים וּחְשָּׁע מֵאְוֹת שִּנְה וַיִּמְת' (בּל־יְמִי אֱנוֹשׁ חָמְשׁ שִׁנִּים וּחְשָּׁע מֵאְוֹת שִּנְה וַיִּמְת (בּלְיוְמֵי אֱנוֹשׁ חָמָשׁ שִׁנִּים וּחְשָּׁע מֵאְוֹת שִּנְה וַיִּמְת (בּלִייְמֵי אֱנוֹשׁ חָמָשׁ שִׁנִּים וּחְשָּׁע מֵאְוֹת שִּנְה וַיִּמְת (בּלִייְמֵי אֱנוֹשׁ חָמָשׁ שִׁנִּים וּחְשָּׁע מֵאְוֹת שִּנְה וַיִּמְת (בּלִייְמֵי אֱנוֹשׁ חִמְשׁ שִׁנִּים וּחְשָּׁע מֵאְוֹת שִּנְה וַיִּמְת (בּלִייְמֵי אֱנוֹשׁ חִמְשׁ שִׁנִּים וּחְשָּׁע מֵאְוֹת שִּנְה וַיִּמְת (בּלִייְמֵי אֱנוֹשׁ חִמְשׁ שִׁנִּים וּחְשָּׁע מֵאְוֹת שִּנְה וַיִּמְת וּיִם בּל (בּלִייְמֵי אֲנוֹשׁ חִמְשׁ שִּנִּים וּחְשָּׁע מֵאְוֹת שִּנְה וּיִמְשׁ
    - :וְיְחֶי קִינָן שֹבְעִים שַנָה וַיְוֹלֶּד אֶת־מְהֵלַלְאֵל: When Kenan had lived 70 years, he begot Mahalalel.
- גוֹת שְּׁמְנֶה וּשְׁמְנֶה וּשְׁמְנֶה מַאְוֹת 13 After the birth of Mahalalel, Kenan lived 840 שַּׁנָה וַיְּוֹלֶד בָּנִים וּבָּנְוֹת: vears and begot sons and daughters.
  - בּיִקְמֵי קִילָן עֶשֶׂר שַׁלִּים וּתְשָׁע מֵאוֹת שַׁנָה וַיָּמְת. 14 All the days of Kenan came to 910 years; then he died.
  - ינְדֵר: אַת־יַרֶד: When Mahalalel had lived 65 years, he begot Jared.
- 16 After the birth of Jared, Mahalalel lived 830 פַּוְלְאֵל אָחֲרֵי הוּלִידָוֹ אֶת־יֶּלֶרְ שִׁלְשִׁים שָּׁלָה וּשְׂמְנֶה מֵאְוֹת שָׁנָה וַיִּוּלֶך בְּנִים וּבְנִוֹת: years and begot sons and daughters.
- וְיִהְיוּ כָּל־יְמֵי מַהֲלַלְאֵל חָמָש וְתִשְׁעִים שׁלָה וּשְׁמֹנֶה מֵאָוֹת שׁנֶה בּיִהְיוּ כָּל־יְמֵי מַהֲלַלְאֵל חָמָש וְתִשְׁעִים שׁלָה וּשְׁמֹנֶה מֵאָוֹת שׁנֶה he died.
  - יובן: אַת־חַנוֹך: אַת־חַנוֹך: When Jared had lived 162 years, he begot Enoch.
- 19 After the birth of Enoch, Jared lived 800 years וְיְחִייֶּבֶד אָחֲבֵי הוֹלִידָוֹ אֶת־חֲבֹוֹךְ שִׂמְנָה מֵאְוֹת שָׁנָה וַיְּוֹלֶד בְּנִים מוּ After the birth of Enoch, Jared lived 800 years ובנות:
- בּיִמְי־טֶּׁבֶד שְׂתְיִם וְשַׁשִׁיםׁ שַׁלָּה וּתְשָׁע מֵאָוֹת שַׁנְה וַיִּמְת: 20 All the days of Jared came to 962 years; then he died.

- :בּיְחְיִ חְבּוֹלְךְ חָמְשׁ וְשִׁשִּים שַּׁנְה נִיְוֹלֶּד אֶת־מְתוּשַׁלָּח: 21 When Enoch had lived 65 years, he begot Methuselah.
- 22 After the birth of Methuselah, Enoch walked with נֵיִתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת־הְאֱלֹהִים אְחֲרֵיֹּ הוֹלִידֵוֹ אֶת־מְתוּשֶׁלַח שֹּלְשׁ מֵאְוֹת God 300 years; and he begot sons and daughters.
  - ביהי שַּׁלָשׁ מַאָּוֹת שָׁנָה וּשִׁלְשׁ מֵאָוֹת שָׁנָה: 23 All the days of Enoch came to 365 years.
  - בי־לָקְח אֹתְוֹ אֱלֹהִים וְאֵילֶנוּ כִּי־לָקְח אֹתְוֹ אֱלֹהִים וַיִּתְהַלֶּךְ חֲנָוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֵילֶנוּ כִּי־לָקְח אֹתְוֹ אֱלֹהִים: 24 Enoch walked with God; then he was no more, for God took him.
  - בּיִחְי מְתוּשֶׂלַח שָׁבַע וּשִׂמנִים שִׂנָה וּמְאָת שִׁנָה וַיִּוֹלֶּד אֶת־לְמֶךְ: 25 When Methuselah had lived 187 years, he begot Lamech.
- עַּלָה וּשְׂבֶע שְׁמְוֹנִיםׁ שָּׁלָה וּשְׂבֶע הְּוֹלִידֵוֹ אֶת־לֶמֶךְ שְׂתְיִם וּשְׁמוֹנִיםׁ שַּׁלָּה וּשְׂבְע באות שַנָה וַיִּוֹלֶד בַּנִים וּבְנוֹת: 26 After the birth of Lamech, Methuselah lived 782 years and begot sons and daughters.
  - מַאָּוֹת שַּׁנָה וּתְשַׁע וְשִשִּׁים שַׁלָּה וּתְשָׁע מַאָּוֹת שַׁנָה ביּדְיְמֵי מְתוּשֶּׁלָּח תָּשַע וְשִשִּׁים שַׁלָּה וּתְשָּׁע מַאָּוֹת שַׁנָה 127 All the days of Methuselah came to 969 years; then וַיַּמַת:
    - 28 When Lamech had lived 182 years, he begot a son.
  - 29 And he named him Noah, saying, "This one will מְן־הָאָדֶלוּה יְנִחֲמְנוּ מְמִעְשֵׁנוּ וּמֵעְצְּבְוֹן יָדֵינוּ מְקִעְשֵׁנוּ וּמֵעְצְּבְוֹן יָדֵינוּ מְקִישְׁנוּ וּמֵעְצְּבְוֹן יָדֵינוּ מְן־הְאָדְלָה אֲשֶׂר אֶרְרָה יְהוָה:

    Heb. niam "to comfort"; cf. 9.20ff.) from our work and from the toil of our hands, out of the very soil which הוהי placed under a curse."
- מַאָּת מַאָּת שְׁלָה וַחְמֶשׁ וְתִשְּׁעִיםׁ שָּׁלָה וַחְמֶשׁ מְאָּת מֵאָת 30 After the birth of Noah, Lamech lived 595 years מַנָה וַיִּוֹלֶד בַּנִים וּבַנִים: and begot sons and daughters.
  - :וְיְהִיֹּ כָל־יְמֵי־לֶמֶךְ שָׁבַע וְשַׂבְעִיםׁ שׁלָה וּשְׂבְע מֵאוֹת שׁנֶה וּיָמְת אוֹת שׁנֶה וּיִמְת שׁנֶה וּיִמְת שׁנֶה וּיָמְת שׁנָה וּיִמְת שׁנָה וּשְׂבְע מֵאוֹת שׁנֶה וּיָמְת שׁנָה וּיָמְת שׁנָה וּיִמְת שׁנָה וּיִמְת שׁנָה וּיִמְת שׁנָה וּיִמְת שׁנָה וּשִּׁבְע מֵאוֹת שׁנָה וּיִמְת שׁנָה וּיִמְת שׁנָה וּיִמְת שׁנָה וּשִׁבְע מֵאוֹת שׁנָה וּיִמְת.
- : נְיְהִילֶּח שֶׁנֶה וַיִּוֹלֶד נֹח אֶת־שֶׁם אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶּת When Noah had lived 500 years, Noah begot Shem, Ham, and Japheth.

- :וְיְהִיֹּ כִי־הַחֶל הָאָדֶם לָרְב עַל־פְנֵי הָאֲדָמֵה וּבַנְוֹת יֻלְּדְוּ לָהְם When humankind began to increase on earth and daughters were born to them,
- the [males among the] divine beings (divine beings the [males among the] the [males among the] the [males among the] divine beings (divine beings Others "sons of God.") saw how pleasing the human women were and took wives from among those who delighted them.—
- said, "My breath shall not abide (abide הוהי said, "My breath shall not abide (abide הוהי said, "My breath shall not abide (abide said, "My breath shall not abide (abide Meaning of Heb. uncertain.) in humankind forever, since it too is flesh; let the days allowed them be one hundred and twenty years."—
- It was then, and later too, that the Nephilim appeared on earth—when divine beings cohabited אָנְשֶׂר הַשְׁר הַעִּלֹם הָנָל לְהָם הְמָה הַגָּבֹּרְים אֲשֶׂר מֵעוֹלָם אָל־בְּנְוֹת הְאִּדְם וְיָלְדְוּ לְהָם הְמָה הַגָּבֹּרְים אֲשֶׂר מֵעוֹלָם אַנְשִׁי הַשִּׁם:

  אַנְשֶׂי הַשִּׂם:

  אַנְשֶׂי הַשִּׂם:

  אַנְשֶׂי הַשִּׂם:

  Such were the heroes of old, the men of renown.

- 5 וַיַרְא יְהוֹּה כִּי רַבָּה רָעָת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל־יַּצֶל מַחְשְׂבְת לִבּוֹ רָק רַע כָּל־הַיִּוֹם:
  - 5 הוהי saw how great was human wickedness on earth—how every plan devised by the human mind was nothing but evil all the time.
  - וִינְחֶם יְהֹלָה כִּי־עָשָׂה אֶת־הָאָדָם בַּאָרֶץ וַיִּתְעַצֶב אֶל־לִבְּוֹ:
- 6 And הוהי regretted having made humankind on earth. With a sorrowful heart,
- וַיָּאמֶר יְהוֹה אֶמְחֶה אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר־בָּרָאתִי מֵעל פְנֵי הְאֲדָמַה מֵאָדָם עד־בָּהַמַה עד־רָמֵשׁ וִעד־עִוֹף הַשִּׁמִים כִי נִחַמַתִּי כִי עַשִּׂיתִם:
- 7 הוהי said, "I will blot out from the earth humankind whom I created—humans together with beasts, creeping things, and birds of the sky; for I regret that I made them."
- 8 וְנַחַ מָצָא חָן בְעִינֶי יְהוָה:
- 8 But Noah found favor with הוהי.